

טאבו משותף

תמי אפשטיין

תמי אפשטיין

טאבו
משותף

הם רק רוצים לעבור דירה, להתרווח, או להתקרב למרכז. אבל אז הם מגלים שדירה זו עסקת חבילה. מסועפת.

"כנראה גם כאן קיימת המלצה של 'מי שבא ברוך הבא', מדקק איצי את קולו.

"אז איך מתקדמים?" אבא דיקשטיין מברר.

"בודקים התאמה", לאיצי ולציפי זה ברור.

יוני טופח על מצחו. "צאו מהשידוכים. דיברנו על קרשים".

שבי מביטה אל האופק החשוך. את כל הדמעות היא כבר שפכה לוואדי הסמוך, מטהרת את האבק שנצמד לנפשה. איזו אמא היא? הזניחה שתי בנות בבית והלכה להתייחד עם בדידותה.

"מעניין מי הבחור", השכנות מקומת הכניסה מפלסות דרך במדרגות הצרות.

"אל תתעלפי לי", ברוריה מתרה. "אחיין של פרידמן".

"אני מתעלפת", מרים מתעלמת מהאזהרה ששוגרה לכיוונה. "מי, של צביה מהקומה שלהם?"

אנשים רגילים, כאלו שהעבר מנהל אותם או העתיד מלחיץ אותם, דמויות שמתחככות בכך ובי, מקלפות רבדים ופושטות שכבות של חיים. שילוב בלתי אפשרי שרק המציאות עשויה לזמן ולהרכיב ממנו פסיפס אנושי.

סיפור שמציג יסודות תת קרקעיים, חושף שכבות וגוונים. סיפור שמאיר פינות חבויות שלא הכרנו. בניה פרטית לצד טאבו משותף.